

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 686

гр. Благоевград, 06.07.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на шести юли през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Атанас Иванов

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Въззивно частно
гражданско дело № 20221200500506 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 423 от ГПК.

Образувано е по писмено възражение от Р. А. С., ЕГН *****, с настоящ адрес: град Б., ул. „Т. К.“ № *, за спиране на изпълнението на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г., издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, с правно основание чл. 423 ал.1 т. 1 от ГПК.

Възражението е основано на довода, че оспорената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г., издадена по издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, не е била връчена надлежно на длъжника Р. А. С., поради което същата е била лишена от възможността да оспори вземането чрез възражение в срока по чл. 414 ал. 2 от ГПК. Твърди се че Р. А. С. е научила за издадената срещу нея заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, на 05.04.2022г., когато помощник ЧСИ Д. Л., при ЧСИ Б. В., с рег. № 890 на КЧСИ, с район на действие ОС Благоевград, и връчил съобщение с изх. № 03901/05.04.2022г. за образувано изпълнително дело въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г. и издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог.

Сочи се още в писменото възражение, въз основа на което е образувано настоящото дело, че след като научила за образуваното срещу нея изпълнително дело, въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г., издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, Р. А. С. е подала писмено възражение по чл. 414 ал.2 от ГПК пред съда по заповедното производство- с вх. № 501085/12.04.2022г., но с Определение № 500232/14.04.2022г., от закрито съдебно заседание по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, съдът постановил връщане на подаденото възражение по чл. 414 ал.2

от ГПК с вх. № 501085 от 12.04.2022г., подадено от длъжника Р. А. С., като просрочено и подадено след изтичането на едномесечния срок от научаването за издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

Възражението на Р. А. С. по реда на чл. 423 ал.1 т. 1 от ГПК е основано на правните доводи, че при връчването на съобщението за издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, не са спазени правилата за връчване на призовки и съобщения и са налице основанията на чл. 423 ал.1 т. 1 от ГПК. Навадени са с писменото възражение и оплаквания, че не е спазена от съда задължителната поредност за връчване на съобщения по ГПК, както и не е спазен принципа заложен от законодателят- че всеки следващ начин може да приложи след изчерпване на предходния.

Иска се от ОС Благоевград да постанови решение с което да приеме възражението за основателно, на основание чл. 423 ал. 3 от ГПК да постанови спиране на изпълнението на издадената заповед по чл. 410 от ГПК, и да върне делото на районния съд с указания за провеждане на процедурата по чл. 415 ал.1 от ГПК.

Към възражението са приложени писмени доказателства в подкрепа на твърденията наведени в него.

С възражението не са направени искания за насрочване на открито съдебно заседание по делото и събиране на доказателства.

С писмен отговор на възражението по делото от „Е...” Е., ЕИК *, чрез пълномощника Адв. П. В. В., се възразява че депозираното писмено възражение по реда на чл. 423 от ГПК е неоснователно. Възразява се срещу твърдението че при съобщаването на издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК на длъжника, съдът е допуснал нарушение на процесуалните правила, като е нарушил поредността на реда за извършване на призоваване, предвиден в ГПК. Излагат се доводи, че съдът е изпълнил всички свои задължения по връчването на издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, като е изпратил заповедта за връчване на длъжника на посочения от него адрес в Договора за кредит. Поддържа се, че връчителят на съобщението също е изпълнил задължението си и процедурата по връчване на книжата.

При изложените съображения от дружеството кредитор- „Е...” Е., чрез пълномощника му по делото А.В., иска се от съда да остави без уважение подаденото възражение по чл. 423 от ГПК като неоснователно.

Съставът на ОС Благоевград, като съобрази направените във възражението и отговора на възражението оплаквания и изложени доводи от страните, обсъди доказателствата, които са приложени към издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог и към възражението в настоящото производство, приема за установено следното:

Производството по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог е образувано по повод заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, подадено от „Е...” Е., ЕИК *, гр.С., чрез пълномощника А.В., срещу длъжника Р. А. С., ЕГН *****, на постоянния и адрес: гр. Б., обл. Б., ул. „Т. К.” № *, за парично вземане в размер на 2

182,19лв./главница и договорна лихва/, произтичащо от неизпълнение на задълженията по договор за потребителски кредит, сключен на 13.01.2012г. между „ОББ“ АД като кредитодател и Р. А. С., като кредитополучател. Заявителят „Е...” Е. е цесионер, изкупил вземането срещу длъжника от цедента банка „ОББ“ АД.

Въз основа на заявлението съдът по заповедното производство- РС Разлог е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г., издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, с която разпоредил длъжника Р. А. С. да заплати на кредитора- „Е...” Е. посочената в заявлението сума- 2 182.19лв./главница и договорни лихви/, дължима по договор за потребителски кредит, предоставен без обезпечение и сключен на 13.01.2012г. между „О...” А. като Кредитодател и Р. А. С. като кредитополучател, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявление пред съда/27.07.2020г./ до изплащане на вземането, като длъжника е осъден да заплати и сторените в заповедното производство разноски- 93.64лв. за държавна такса и юрисконсулстко възнаграждение.

Съдът е разпоредил издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, да се връчи на длъжника на адреса, посочен от Р. А. С. при сключването на договора за потребителски кредит: гр. Б., ул. „Тодор Каблешков“ № 36.

На адреса на длъжника е изпратено съобщение, ведно с препис от заповедта за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК. От приложената разписка на лист 30 от ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, представена по настоящото дело се установява, че на 26.08.2020г. длъжностното лице по връчване на съдебните книжа в гр. Б.- Г. Д.- призовкар, е отбелязал че е връчил съобщението лично на длъжника- Р. А. С., като същата е отказала да го получи, обстоятелство което е удостоверено с подписа на връчителя на съобщението.

В писменото си възражение по реда на чл. 423 от ГПК, Р. А. С. твърди че е научила за издадената срещу нея Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г., издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, на 05.04.2022г., когато помощник ЧСИ Д. Л., при ЧСИ Б. В., с рег. № 890 на КЧСИ, с район на действие ОС Благоевград, и връчил съобщение с изх. № 03901/05.04.2022г. за образувано изпълнително дело въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г. и издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, за което представя писмени доказателства с подаденото до съда възражение по чл. 423 ал.1 т. 1 от ГПК.

Видно е от приложените материали по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, че длъжникът Р. А. С. е депозирала пред съда по заповедното производство- възражение по чл. 414 ал.2 от ГПК, с което е възразила че не дължи посочените суми в издадената заповед за изпълнение, тъй като вземането е погасено по давност.

С Определение № 500232/14.04.2022г., от закрито съдебно заседание по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, съдът постановил връщане на подаденото възражение по чл. 414 ал.2 от ГПК с вх. № 501085 от 12.04.2022г., подадено от длъжника Р. А. С., като просрочено и

подадено след изтичането на едномесечния срок от научаването за издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. Изложени са съображения, че съобщението за издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г. по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, е връчено на длъжника на 26.08.2020г. при условията на отказ, като възражението по чл. 414 ал. 2 от ГПК е депозирано пред съда издал заповедта, след посочения в закона едномесечен срок.

При така изложеното от фактическа страна, настоящият състав на ОС Благоевград, излага следните правни съображения:

Въззивният съд е сезиран с възражение по чл. 423 ГПК. Като средство за защита на длъжника, възражението по цитирания текст предполага оспорване на претендираното от заявителя вземане, поради което съществена предпоставка за реализирането му е узнаването на длъжника за проведеното срещу него заповедно производство и издадената в негов резултат заповед. Ето защо чл. 423 ал. 1 ГПК регламентира като начален момент на валидното сезиране на въззивния съд, пред когото, при влязла в сила заповед, може да бъде подадено възражението от длъжника- *момента на узнаването от длъжника за издадената заповед за изпълнение.*

В настоящия казус въз основа на представените пред съда с писменото възражение по чл. 423 от ГПК писмени доказателства, съставът на ОС Благоевград намира, че се установява по несъмнен начин, че длъжникът Р. А. С. е узнала за издадената срещу нея заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, в полза на „Е...” Е., на датата на връчването на съобщението за образувано изпълнително дело № 81/2022г. по описа на ЧСИ Б. В., което е извършено лично на длъжника Р. А. С. от помощник ЧСИ Д. Л. на 05.04.2022г. От узнаването, станало на цитираната дата, до датата на подаване на възражението по чл. 423 ал. 1 от ГПК- 27.04.2022г., не е изтекъл едномесечният преклузивен срок, поради което възражението по чл. 423 ал.1 т. 1 от ГПК, не е просрочено.

Съгласно чл. 423 ал.1 ГПК, в едномесечен срок от узнаването на заповедта за изпълнение длъжникът, който е бил лишен от възможността да оспори вземането, може да подаде възражение до въззивния съд, когато: 1) заповедта за изпълнение не му е връчена надлежно; 2) заповедта за изпълнение не му е връчена лично и в деня на връчването той не е имал обичайно местопребиваване на територията на РБ; 3) длъжникът не е могъл да узнае своевременно за връчването поради особени непредвидени обстоятелства и 4) длъжникът не е могъл да подаде възражението си поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могъл да преодолее, като едновременно с възражението той може да упражни и правата си по чл. 413, ал. 1 и чл. 419, ал. 1 ГПК. Съгласно чл. 423 ал. 3, изр. 1 ГПК, съдът приема възражението, когато установи, че са налице предпоставките предвидени в закона. По аргумент от обратното на чл. 423, ал. 3 изр. 1 ГПК, въззивният съд не приема възражението, ако установи, че предпоставките на закона липсват. За наличието и на двете предпоставки(срок и основание по чл. 423 ал. 1 т. 1- 4 ГПК) въззивният съд се произнася с крайния акт и по съществото на искането на длъжника. С определението по чл. 423 ал. 3 изр. 1 ГПК въззивният съд отрича правото да приеме възражението срещу заповедта за

изпълнение или с определението по чл. 423 ал. 3 изр. 1 ГПК въззивният съд приема възражението на длъжника, като е длъжен да съобрази и дали позитивният акт поражда останалите последици, предвидени в чл. 423 ал. 3 ГПК.

Съгласно чл. 38 ГПК съобщенията се връчват на адреса, посочен по делото. Сезираният със заявление по чл. 410 от ГПК районен съд е извършил на осн. чл. 411 ал.1 от ГПК служебна проверка за местна подсъдност с оглед на заявеното искане и е разпоредил съобщението за издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, да се изпрати на длъжника на адреса посочен в договора за потребителски кредит от длъжника. Процедурата по връчване предвижда, че ако връчителят не намери лицето на адреса и не намери лице сред посочените в чл. 46 ал. 2 ГПК, което е съгласно да получи съобщението, се преминава към залепване на уведомление по реда на чл. 47 от ГПК на описаните в закона места. /така решение № 122/24.04.2013 г. на ВКС по гр. д. № 950/2012 г., IV г. о. и определение № 565/28.10.2009 г. на ВКС по ч. гр. д. № 577/2009 г., III г. о./.

Съгласно чл. 42 ал.1 от ГПК, когато в мястото на връчване няма съдебно учреждение, връчването на съобщението от съда и книжата по делото, могат да се връчват от служител на съответната община. В разпоредбата на чл. 43 ал.1 от ГПК изрично е посочено, че съобщението се връчва лично или чрез друго лице. Съгласно чл. 46 ал. 1 ГПК, когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. Съгласно чл. 46 ал. 2 ГПК, това "друго лице" може да бъде всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата.

В настоящия случай връчителят на съобщението за издадената заповед за изпълнение/служител за връчване на съобщения към Община Б./ е открил адресата на съобщението на посочения адрес, като при опит да връчи разписката лично на лицето Р. А. С. на 26.08.2020г., тя е отказала да я получи, което обстоятелство е удостоверено от връчителя на самото съобщение чрез подписа му на разписката. Съставът на ОС Благоевград намира, че връчването на съобщението при отказ на адресата да го получи е надлежно осъществено от връчителят, извършено е и надлежно отбелязване на всички релевантни за връчването на съобщението обстоятелства в самото съобщение и изпратения на съда по заповедното производство отрязък от него. Съгласно разпоредбата на чл. 44 ал.1 от ГПК, връчителят е удостоверил с подписа си датата и начина на връчване, както и всички извършени от него действия при самото връчване на съобщението. Съгласно изискванията на закона/чл. 44 ал.1 от ГПК/, действащи към момента на извършването на връчването на съобщението на датата 26.08.2020г., отказът на адресата да получи съобщението, се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя, като отказ за получаване, не засяга редовността на извършеното връчване. При връчването на съобщението на адресата Р. А. С., връчителят- служител от Община Б. е изпълнил всички изисквания на закона и надлежно е отбелязал в съобщението всички обстоятелства, предвидени в разпоредбата на чл. 44 ал.1 от ГПК, като с подписа си е удостоверил редовността на връчването на съобщението при условията на отказ на адресата да го получи.

В хипотезата на чл. 423 ал. 1 т. 1 ГПК, допустимо е с писменото възражение по чл. 423 от ГПК, да се поддържа привидност на иначе редовно от външна страна връчване, т. е. когато съобщението за връчването е оформено редовно, но самото то е невярно като съдържание или когато връчването е осъществено на нередовен адрес. В този случай по същество се касае до оспорване от длъжника на истинността на удостовереното в официален документ/оформеното от съответното длъжностно лице съобщение за връчването/обстоятелство, че заповедта е връчена на лице, на което същата може да бъде връчена, на съответната дата и на надлежния посочен в известието за доставяне адрес, като може да се основава и на оспорване, че съобщението не е връчвано, макар да е удостоверено че адресата е отказал да го получи. В конкретния случай Р. А. С. чрез депозираното писмено възражение твърди, че не е уведомявана по никакъв начин за издадената заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, като връчване на същата на 26.08.2020г. не е било извършвано и тя не е отказвала да получи съобщението, приложено по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог. По настоящото дело подалата възражението длъжница Р. А. С. не е ангажирала доказателства и не е направила пред съда искана за събирането на такива, за оспорване на съдържанието на разписката за връчване, като не се установява и доказва по делото удостоверяването от връчителя на неверни обстоятелства в същата.

Съставът на ОС Благоевград счита за неоснователни и доводите наведени с възражението по чл. 423 от ГПК- че е била нарушена поредността на връчването предвидена в ГПК и че съдът по заповедното производство е следвало да предприеме допълнителни процесуални действия за редовността на връчването на издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК на длъжника. При връчване на съобщението, адресата е бил открит от връчителят на съобщението лично и Р. А. С. е отказала да получи съобщението, като отказа и е бил удостоверен надлежно съобразно изискванията на чл. 44 ал.1 от ГПК. Тъй като отказа на адресата да получи съобщението не засяга редовността на връчването, то съдът е приел че връчването е редовно и при условията на отказ за неговото получаване, поради което не е имал задължението да предприема последващи процесуални действия за редовното връчване на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г. по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог на длъжника Р. А. С.. Наведеното оплакване за допуснато процесуално нарушение на последователността на действията на съда при връчване на съобщението на длъжника е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Хипотезата на чл. 423 от ГПК дава възможност съставът на ОС Благоевград да приеме просрочено възражение срещу заповед за изпълнение, само в случай, че разпореждането за издаване на заповедта не е връчено надлежно на длъжника / т. 1, 2 и 3 на чл. 423 от ГПК/ или ако същият не е могъл да подаде възражението си, поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могъл да преодолее, каквито обстоятелства не се установиха по настоящото дело. С оглед изложеното, искането за приемане на възражение при условията на чл. 423 ал. 1 т. 1 от ГПК, депозирано от Р. А. С. се явява неоснователно и същото следва да бъде отказано от настоящия състав на ОС Благоевград.

Разноски по настоящото дело не се претендират от страните и не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното при изложените съображения от фактическа страна и на посоченото правно основание, Благоевградският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ПРИЕМА ВЪЗРАЖЕНИЕТО от Р. А. С., ЕГН *****, с настоящ адрес: град Б., ул. „Т. К.” № *, срещу Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3189 от 31.10.2020г., издадена по ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на РС Разлог, на основание чл. 423 ал.1 т. 1 от ГПК- поради това че заповедта за изпълнение не е била надлежно връчена на длъжника.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____